

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

25. juni 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 387 (Alm. del) af 6. juni 2018 stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvordan opgørelsen i figur 5.8 fra finansministeriets rapport ”Det danske pensionssystem nu og i fremtiden”, juni 2017, påvirkes af den nye aldersopsparing, jf. ”Aftalen om flere år på arbejdsmarkedet”? Der ønskes sammenligning med tallene fra figur 4.8.

Svar

Da der spørges til virkningen af *Aftale om flere år på arbejdsmarkedet* fra juni 2017 er dette vist særskilt. Ligeledes bidrager *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger* fra februar 2018 til at øge merafkastet af pensionsopsparing, hvilket også fremgår af besvarelsen.

Besvarelsen tager udgangspunkt i figur 5.8 fra *Det danske pensionssystem nu og i fremtiden* (juni 2017), da der lægges til grund, at der ønskes en sammenligning med figur 5.8 og ikke figur 4.8, som fremgår af spørgsmålet. Figuren viser merafkastet ved arbejdsmarkedspension i forhold til fri opsparing for henholdsvis funktionær, og LO-arbejder i ejer og lejerbolig. Der er siden udgivelsen heraf foretaget en opdatering af beregningerne, som ligger bag figuren, som er uddybet i boks 1. Opdateringerne har en relativt lille betydning for opgørelsen af merafkastet i udgangspunktet, jf. *ændringen fra mørkeblå til de lyseblå søjler i figur 1*.

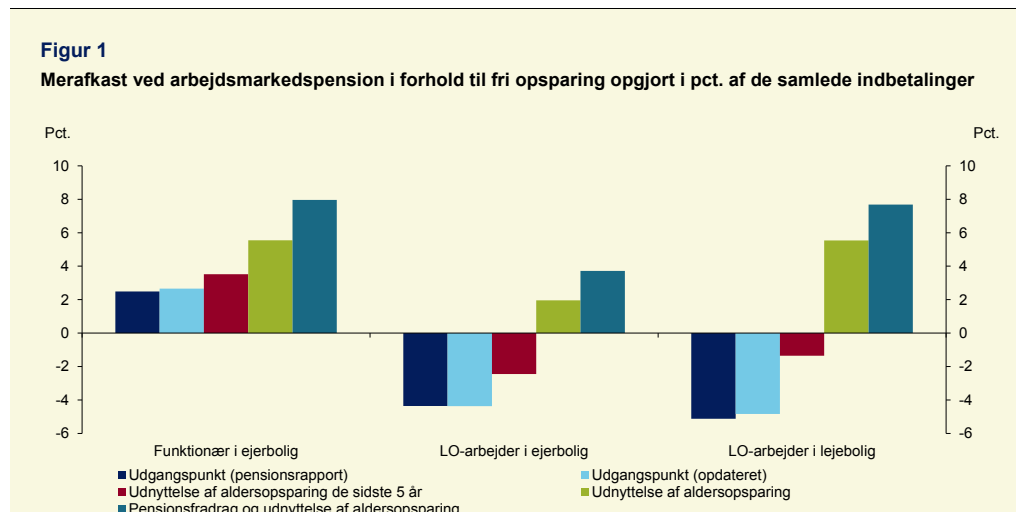
Udgangspunktet for LO'ere i hhv. ejer- og lejerbolig er omtrent det samme, hvilket dækker over to modsatrettede effekter. Ejeren oplever mindre samlet aftrapning af offentlige ydelser på udbetalingstidspunktet set i forhold til lejeren (der oplever aftrapning af boligydelse), hvilket alt andet lige gør pensionsopsparingen mere attraktiv sammenlignet med fri opsparing. Ejeren har i højere grad (bolig)gæld, hvilket betyder, at den frie opsparing effektivt beskattes mere lempeligt. Dette gør alt andet lige pensionsopsparingen mindre attraktiv i sammenligning med fri opsparing. Samlet set betyder disse to modsatrettede effekter, at forskellen for LO ejeren og lejeren i udgangspunktet er relativt begrænset.

Udnyttes aldersopsparing alene de sidste 5 år frem mod folkepensionsalderen er den samlede pensionsopsparing fortsat forbundet med et lavere afkast end tilsvarende fri opsparing for de to LO'ere, om end forskellen mindskes, jf. *de røde søjler*.

Både for funktionæren og LO'eren i ejer- og lejebolig medfører udnyttelse af mulighederne for omlægning til aldersopsparing i løbet af hele arbejdslivet, at pensionsopsparingen samlet set er forbundet med et merafkast sammenlignet med fri opsparing. For funktionæren og LO'eren i lejebolig er merafkastet ca. 5½ pct., mens merafkast for LO'eren i ejerbolig er knap 2 pct., *jf. de grønne søjler*.

For lejeren er effekten af aldersopsparing større end for ejeren. Det skyldes, at fradragsberettiget pensionsopsparing for lejeren i udgangspunktet ikke er attraktivt på grund af aftrapning i ydelser på udbetalingstidspunktet. Det problem afhjælpes af aldersopsparing. For ejeren er det sammenlignet med lejeren i mindre grad aftrapning på udbetalingstidspunktet, der gør at fradragsberettiget pensionsopsparing ikke er attraktiv sammenlignet med fri opsparing. Effekten af aldersopsparing er derfor mindre.

Tilskyndelsen til pensionsopsparing er blevet øget yderligere i forbindelse med *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger (februar 2018)*. Aftalen sigtede bl.a. imod at håndtere samspilsproblemet for den *marginale* indbetaling til pension op til 5 år før folkepensionsalderen. Indregnes pensionsfradraget fra *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger* stiger merafkastet ved pensionsopsparing yderligere for de tre typepersoner.

Anm.: Figuren er baseret på stiliserede livsforløb med udgangspunkt i typepersoner fra familietypemodellen
Kilde: Lovmodellens datagrundlag, Økonomi og Indenrigsministeriets familietypemodell og egne beregninger.

Boks 1**Metode og forudsætninger**

Der er siden udgivelsen af *Det danske pensionssystem nu og i fremtiden (juni 2017)* foretaget opdatering af beregningerne, som ligger bag figuren, herunder enkelte metodeændringer. Fx anvendes flade lønprofiler i løbet af arbejdslivet og lønniveauet er opdateret for funktionæren, således at beregningerne i højere grad er konsistent med typeberegningerne, der blev foretaget i forbindelse med *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger*. Forudsætningerne for disse typeberegninger er beskrevet i *Faktaark – Skattelempler for familietyper*.

I beregningen af merafkastet af pensionsopsparingen i forhold til fri opsparing forudsættes det, at (type)personerne er beskæftigede fra de er 25 til de er 67 år. Typepersonerne er enlige og går på folkepension som 68 årige. Udbetalingerne fra pensionsordningerne (både arbejdsmarkedspension og ATP) er baseret på en beregningsteknisk forudsætning om, at pensionsdepoterne udbetales over en 15-årig periode fra folkepensionsalderen, og at de udbetalte beløb er konstante set i forhold til lønudviklingen. Det forudsættes, at 15 pct. af pensionsindbetalingerne går til anden dækning (fx invalidedækning), og derfor ikke umiddelbart giver anledning til pensionsudbetalinger, efter personerne er gået på folkepension.

Der er forudsat en nominel rente på 4,5 pct., inflation på 1,8 pct. og realvækst på 1,2 pct. over hele livsforløbet. Der er igennem hele livsforløbet regnet med 2025-skatte regler.

Selve merafkastet er opgjort med udgangspunkt i forskellen i disponibel indkomst som pensionist i en situation, hvor der indbetales til en arbejdsmarkedspension igennem et helt arbejdsliv, og i en situation, hvor den tilsvarende opsparing placeres uden for pensionssystemet (i et rentebærende aktiv, hvor afkastet beskattes som kapitalindkomst). Denne (tilbagediskonterede) forskel sættes i forhold til indbetalingerne opgjort før skat.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister